

[Holdgaard.]

stemmelse med det Svar, vi i 1921 gav Finansminister N. Neergaard paa det Spørgsmaal, der var rettet til De danske Husmandsforeninger.

Det er heller ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Pinstrup stadig væk hævder, at Venste aldrig har været med til at lave Beskyttelseslove; for alle ved dog, at det er Venstre, der i 1908 ved denne Toldlov har gennemført den Beskyttelse for Sukkerroedyrkingen, som findes. Derfor nytter det ikke, at han her vasker sine Hænder og vil frigøre sig for dette og ligesom vil lægge Skylden over paa os andre.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup kan i øvrigt have nok at gøre med, hvad han selv fabrikker af Udtalelser og lignende. Nu er der forleden her i Tinget indbragt en Udtalelse, hvori der staar, at han har været det paagældende Mødes Leder, hvor der protesteredes mod den Brugsform, som hans Parti ved Jordlovgivningen har været med til at gennemføre, og som det har givet Tilsagn om selv at ville være med til at virke for, naar den kan virke sideordnet med en anden. Derfor tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup først skal se at finde sine egne Ben, inden han søger at optræde som Læremester for os andre.

Pinstrup: Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse sagde, at jeg hørte til den gamle Garde, der ikke overgav sig. Nej, jeg vedkender mig, at jeg staar fremdeles som Forkæmper for Frihandelsideerne og overlader til andre at løbe fra dem.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard var aabenbart ilde berørt af min Tale i Gaar. Det kan jeg i og for sig godt forstaa. Men han vedkender sig jo, at han har udtalt sig, som jeg sagde i Gaar, paa Husmandsmødet i Hjørring, vel vidende, at han her i Tinget vilde og skulde tage et andet Standpunkt end det, han da forfægtede.

• Det er Beskyttelse, her er Tale om; saa kan det ærede Medlem udlægge det, hvordan han vil. Naar der ydes et Tilskud, for at man kan faa en anden Pris paa en Vare, end Verdensmarkedet betinger — enten man saa giver det i Form af Nedsættelse af den indenlandske Afgift, Forhøjelse af Tolden paa Sukker, eller Staten giver et Millionbeløb til Produktionen — vil det altsammen virke fordyrende paa Varen eller føre til en øget Skattebyrde for Befolkningen. Overføres det Princip paa andre Varer, vil det blive en Skattebyrde over Evne, som jeg paaviste i Gaar.

Det fremmer en dyr og daarlig Produktion, det sløver Producentens Energi at vide, at han altid har Statskassen i Ryggen. Og jeg tør hævde, at dansk Landbrug aldrig vilde være naaet saa vidt som nu, hvis det havde arbejdet under saadanne Forhold.

Lad os tænke os, hvad der vil komme til at foreligge, hvis et stort Aktieselskab vil til at lave Kartoffelmel, men kun vil give 2 Kr. pr. 100 kg. Saa siger Landmændene: det kan de ikke avle til. Og i Henhold til det her vedtagne, maa de tre Partier vedtage, at Statskassen yder Tilskud til Avlerne, f. Eks. af 1 Kr. pr. 100 kg. Der rejser sig maaske flere Kartoffelmelsfabrikker under de Omstændigheder, og Staten kommer til at ofre en 2—3 Mill. Kr. dertil aarligt. Men saa viser det sig, at de alligevel ikke kan lave Kartoffelmel billigere end til 40 Ø. — det er et ganske vilkaarligt Tal, jeg nævner —, medens fremmed Mel kan indføres hertil og sælges for 30 Ø. Kiloet. Saa ligger det lige i de Partiers Politik, at der maa lægges en Told paa Kartoffelmel af mindst 10 Ø. pr. Kilo, for at det kan balancere, og det er dog en Varefordyrelse, hvad det ærede Medlem Hr. Holdgaard afsvor overfor de Vendsyssel-Husmænd i Lørdags.

Da holdt han Frihandelsfanen højt deroppe, vel vidende, at han vilde sænke den mod Jorden, naar han atter mødte her paa Rigsdagen. Thi han har solgt sit Ideal, som Landbruget og som han hidtil sammen med os har fulgt. Det har han solgt af Hensyn til Partipolitikken.

Industrien herhjemme var nu nogenlunde faldet til Ro i en fornuftig Betragtning af hele dette Beskyttelsesspørgsmaal. Men nu vil naturligvis det ærede Medlem Hr. Drachmann atter rejse sig til Daad, og det ærede Medlem Hr. Holdgaard kan føle sig forvisset om, at han bliver ikke billig. Jeg mener, at Formændene for de jydsk og sjællandske Husmandsforeninger er uden Mandat til at gaa ind for en saadan Politik, der ogsaa paa dette vigtige Spørgsmaal sprænger det danske Landbrug i to Lejre. De er med til en Politik, der betyder dyrere Forhold, dyrere Levevilkaar i det hele taget, dyrere Fødemidler for Befolkningen.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Det ærede Medlem Hr. Kyed har under denne Forhandling rettet en direkte Henvendelse til mig og bebrejdet mig, at jeg under denne Sags Behandling skulde have indtaget et andet Standpunkt end tidligere. Nu maa jeg sige, at den Tale, det ærede Medlem forleden Dag holdt, paa mig egentlig gjorde Indtrykket af, at han nærmest havde